

Får dagpengereformen mange flere i arbejde?

Dagbladet Børsen skriver i dag, at dagpengereformen nu sender mange flere ledige i arbejde. Det er der ikke belæg for at konkludere, skriver Verner Sand Kirk og Michel Klos i en kommentar.

Under overskriften "Dagpengereform sender ledige i arbejde", har Børsen skrevet en artikel om, at nye tal fra jobindsats.dk viser, at dem der har mistet dagpengere retten, nu kommer meget hurtigere i arbejde. Artiklens konklusion underbygges med udtalelser fra bl.a. vismand Michael Svarer og Mads Lundby fra Cepos. AK-Samvirkes direktør, Verner Sand Kirk, citeres sidst i artiklen for, at vi mener, at der må være en fejl i tallene.

Dato: 13. oktober 2015

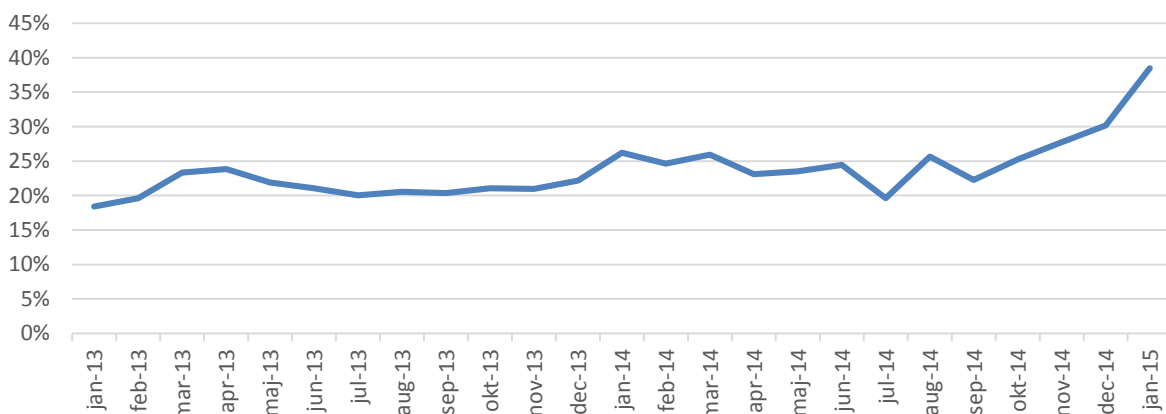
Notat

Int.: VSK/MK

I det følgende går vi lidt dybere ned i talgrundlaget for Børsens artikel, og hvorfor man netop ikke kan konkludere, at det går meget bedre på grund af dagpengereformen.

Datagrundlaget for Børsens artikel er gengivet i nedenstående Figur 1, som viser, hvor stor en andel måned for måned af dem, der har mistet dagpengere retten, der var i arbejde i et eller andet omfang fem måneder senere.

Figur 1: Andel i arbejde 5 måneder efter de har mistet dagpengere retten (alle a-kasser)

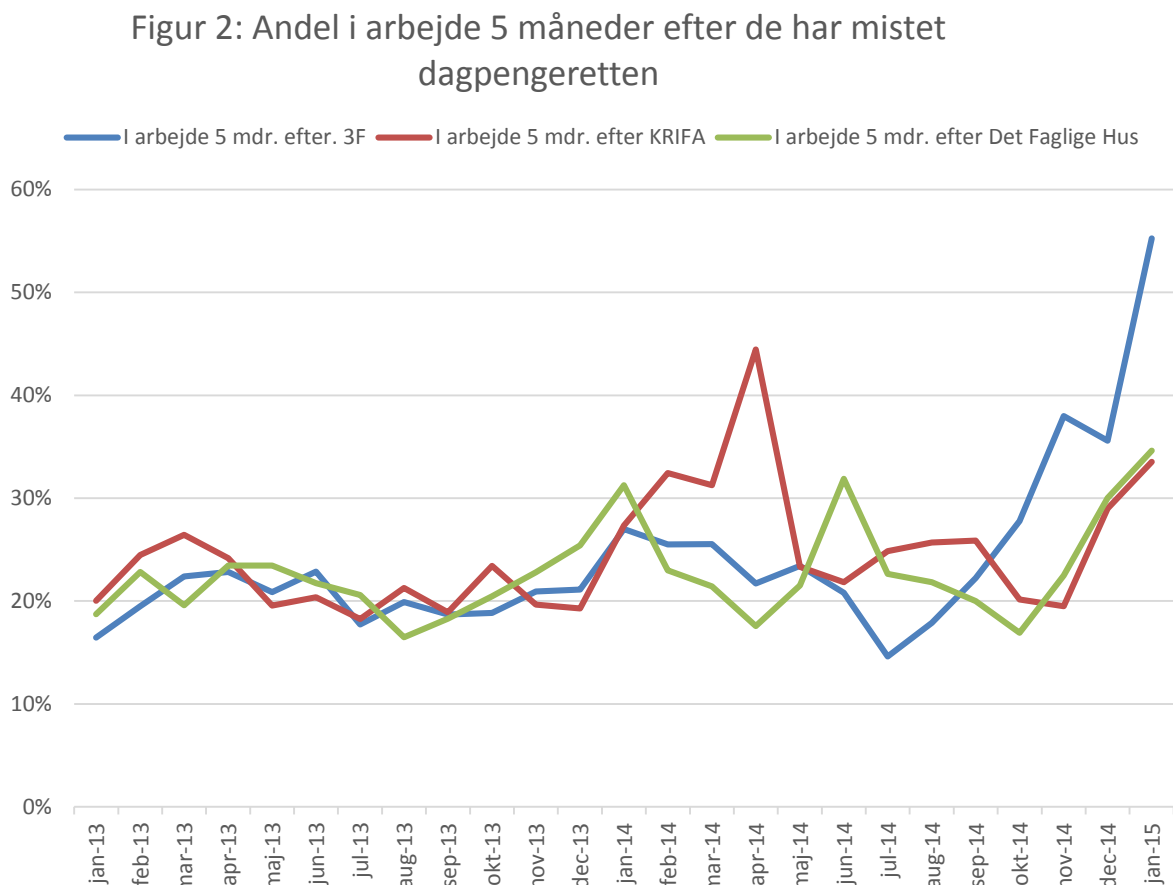
Umiddelbart betragtet ser det rigtig nok ud til, at der er en kraftig stigning fra efteråret 2014 i, hvor mange der finder arbejde inden 5 måneder. Det udlægges i Børsen som , at nu er alvoren gået op for de ledige om, at de skal ud og finde et arbejde. Men går man lidt dybere ned i tallene, er det imidlertid vanskelig af finde belæg for dette.

For det første giver det anledning til skepsis, at opgørelsen fra jobindsats også viser, at ca. 10 procent, af dem, der har mistet dagpengene i 2014, skulle stå uden forsørgelse fem måneder efter. Det kan ikke passe, da reglerne er sådan, at man ville have haft ret til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse væsentlig længere end fem måneder. Hvis der er en sådan fejl i data, kunne der måske også været andet, der ikke kan passe?

For det andet har én a-kasse, nemlig 3F-A, en særlig høj stigning i andelen, der fra efteråret 2014 kommer i arbejde inden fem måneder. Og tallene for 3F forklarer det meste af den samlede stigning.

Hvis tallene i jobindsats er rigtige, burde der være en tilsvarende effekt i det mindste i sammenlignelige a-kasser.

For at efterprøve dette har vi i Figur 2 trukket nøjagtig den samme opgørelse for henholdsvis 3F, Krifa og Det Faglige Hus(DFH), da de tre har en uddannelsesmæssig medlems sammensætning, der er nogenlunde ens.

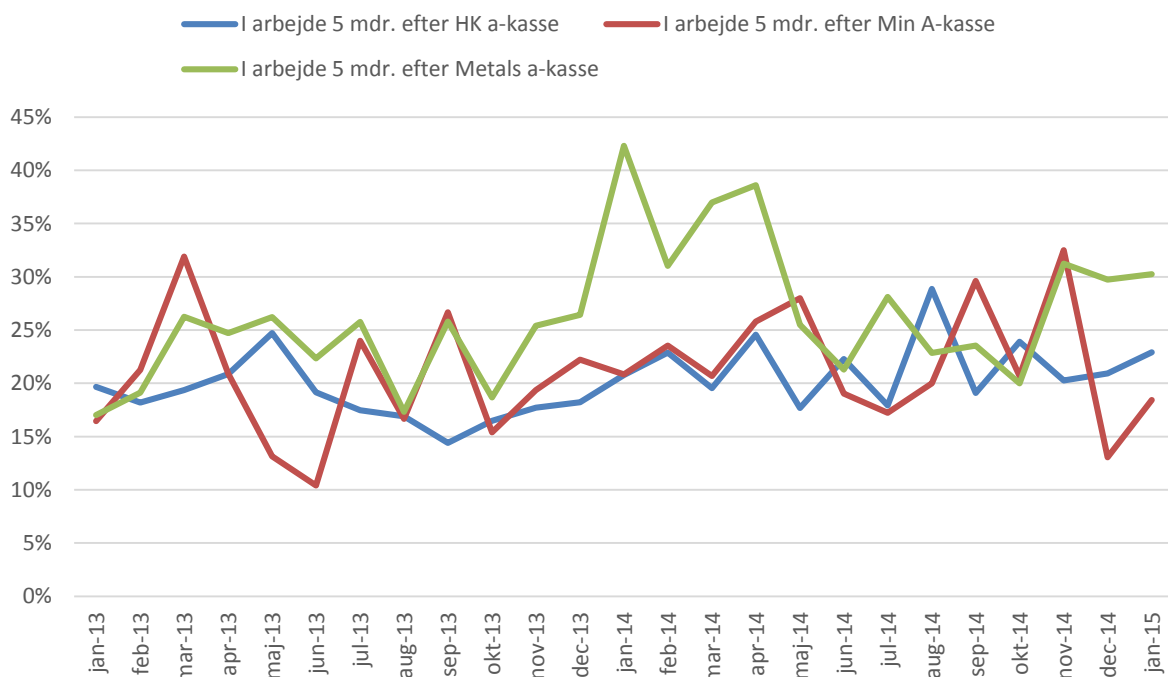
Her viser det sig, at mønstret for Krifa og DFH fra september 2014 til januar 2015 er stort set identisk også niveaumæssigt, med det der kunne ses præcist et år tidligere for alle tre a-kasser.

At 3F's tal viser en næsten dobbelt så stor afgang til arbejde i efteråret 2014 til januar 2015 som for Krifa og DFH, burde give anledning til tvivl om, hvorvidt tallene for 3F i jobindsats overhovedet er valide.

For de tre a-kasser er der sæsonudsving i beskæftigelsen. Derfor er det naturligt, at der er en stigning i løbet af efteråret, idet almindelige sæsonudsving normalt giver en stigende beskæftigelse i foråret. Altså fire til fem måneder efter september-december. Det kan også være, at særlige forhold med bedre beskæftigelse giver en ekstra effekt for 3F, men tallene for i slutningen af 2014 ser mistænkeligt forskellige ud for de tre a-kasser.

For det tredje. Hvis tallene er rigtige, og hvis det skyldes dagpengereformens arbejdsudbudseffekt og ikke flere job at søge (efterspørgselseffekten), så burde forløbet af kurverne jo være nogenlunde ens for alle a-kasser. Men det er altså ikke tilfældet, hvilket ses tydeligt i Figur 3, hvor der netop ikke er nogen iøjnefaldende stigning fra efteråret 2014.

Figur 3: Andel i arbejde 5 måneder efter de har mistet dagpengeretten

Forud for Børsens artikel gjorde vi journalisterne opmærksom på, at tallene kan være fejlbehæftede, og at det, selvom den samlede opgørelse i Figur 1 viser sig at være korrekt, ikke kan konkluderes, at det har noget med adfærdseffekter af dagpengereformen at gøre.

Hvis man kan konkludere noget ud fra tallene, er det tværtimod, at det er udbuddet af arbejdspladser og ikke adfærdseffekter hos de ledige, der er afgørende for, hvor mange der kommer hvor hurtigt i arbejde.